

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 674/2021

22.06.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Бокшана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 7К.82/20 од 02.12.2020. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1.36/21 од 12.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Бокшана, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 7К.82/20 од 02.12.2020. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1.36/21 од 12.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 7К. 82/20 од 02.12.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривична дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде на рачун буџетских средстава суда, а уколико наведену казну не плати иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких неплаћених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву КЖ1.36/21 од 12.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Панчеву 7К.82/20 од 02.12.2020. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Ђорђе Бокшан, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљену АА ослободи од оптужбе и обавезе приватне тужиле да сноси трошкове поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да инкриминисана реченица „Стоп проституцији без плаћања пореза“ не може представљати обележје бића кривичног дела увреде из члана 170. КЗ. Наиме, приликом дате објаве, нису коришћене погрдне речи увредљивог садржаја типа „курва“ или „дроља“, које представљају колоквијалне синониме за проститутку и чијим објављивањем би били остварени елементи кривичног дела увреда без обзира на контекст реченице. По ставу одбране, овако објављена реченица на друштвеној мрежи „Инстаграм“ у кривичноправном смислу се не може сматрати увредом.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело увреда из члана 170. став 2. Кривичног законика чини онај ко увреди другог путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, по налажењу овог суда, из чињеничног описа кривичног дела у изреци првостепене пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене АА најпре стичу сва објективна обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена правноснажно оглашена кривом и осуђена. Ово имајући у виду да је окривљена на друштвеној мрежи „Instagram“ путем свог корисничког налога под називом „АА“ у оквиру опције „Story“, поставила и учинила доступном јавности фотографију на којој су приказане приватне тужиле ББ и ВВ, преко које је написала текст увредљиве садржине „Стоп проституцији без плаћања пореза“, што и по оцени овог суда објективно представљају увредљиве речи, јер омаловажавају личност тих приватних тужила и штете њиховом

угледу и части. На описани начин, окривљена је наведеним увредљивим речима увредила приватне тужиље.

Поред тога, у изреци правноснажне пресуде у погледу субјективног односа описана је и кривица окривљене, у смислу члана 22. став 1. КЗ, обзиром да је наведено да је окривљена била способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, желела његово извршење и била свесна да је њено дело забрањено.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, а сходно цитираним законским одредбама, из објављеног коментара окривљене на друштвеној мрежи „Instagram“, несумњиво произлази да је окривљена са умишљајем увредила приватне тужиље, те да речи које је користила критичном приликом превазилазе оквири, који су друштвено прихватљиви.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Бокшана, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић